

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XXV. Ingens mortificationis eius studiu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

Tom. 3.
epist. 20.

190 DE VITA D. AVGVSTINI

Epistolâ, quam dedit ad ciues Hipponenses, commendans eis Archiepiscopum Seruandum. Quàm autem hominū omnium inuigilauerit salutē, paucis & apertis verbis docet Præfatio, quæ solemni eius die canitur in templo: *Clericos docuit, laicos monuit, deuos in viam veritatis reduxit: ceterorumq; conditionibus salubriter providendo, Dei in hoc mari nauiculam provide gubernauit.* Enimuerò boni gubernatoris est, non tantum in stellam polarem oculos intendere, sed & clauo manum ad mouere, si portum desideratum tenere velit. Sic nimirum ipse non tantum intellexit, aliosq; intelligere docuit, quibus modis ad æternæ felicitatis stationē pertingeret: sed ad hæc operi manum prior admouit, ceterosq; homines non tam verbis quàm exemplis est adhortatus.

CAPVT XXV.

Ingen: mortificationis eius studium.

Lib. 1. Confess. cap. 5.
Serm. 13. de ver. Apost.

QUANTVM autem mortificationis studio deditus fuerit, atque à rebus omnibus, non tantum vitiosis, verum etiam licitis abstinuerit, satis hoc eius aureum dictum declarat: *Moriar, ne moriar.* Itemque: *Hoc opus nostrum, actiones carnis spiritu mortificare quotidie, affligere, minuire, frenare, interimere. Calca, prosequitur, mortuum,*

num, transi ad viuum, à mortificato nempe vitio vno ad mortificandum alterum. Calca iacentem, conflagra cam resistente, mortua est vna delectatio, sed viuit altera. Et alibi: Ego persequar affectus carnales meos, Enarrat. in Psal. 17. ne ab eis comprehendar, sed comprehendam illos; vt absumentur, & non conuertar donec deficient. Et rursus: De agendâ istâ vitâ temporali eo modo per quem veniendum est ad Epist. 250. ad Paulinū. aeternam, noui concupiscentias carnales esse frenandas, tantumq; remittendum in delectationes sensuum corporalium, quantum sustentandâ huiusmodi agenda vitæ satis est, omnesque molestias corporales pro veritate Dei, & salute eternâ nostrâ & proximi patienter foritèrque tolerandas.

Bellum igitur intestinum (sic vocat) singulis indixit sensibus. Et ad oculos quidem quod attinet: Resisto, inquit, seductionibus Li. 10. CG. fess. c. 34. oculorum, ne implicentur pedes mei quibus ingrediar viam tuam Domine, & erigo ad te inuisibiles oculos, vt tu euellas de laqueo pedes meos. Pulcras formas, nitidos & amænos colores amant oculi. Non teneant hæc animam meam, teneat eam Deus, qui hæc fecit: bona quidem valde, sed ipse est bonum meum, non hæc. Quantum verò ad auditum: Cum, inquit, accidit vt me amplius cantus, quàm res quæ canitur moueat, pœnaliter me peccare Lib. 10. cap. 33. confi-

Lib. 10.
c. 32.

confiteor, & tunc mallet non audire cantan-
tem. Quantum ad olfactum: De illecebrâ
odorum non satago nimis: cùm absunt, non
requiro; cùm adsunt, nō respuo; paratus etiam
iis semper carere. Quantum ad linguam:

c. 37. Quotidiana fornax est humana lingua. Im-
peras, Domine, nobis & in hoc genere conti-
nentiam: da quod iubes, & iube quod vis. Tu
nōsti de hac re ad te gemitum cordis mei, &

c. 31. flumina oculorum meorum. Aduersus autem
suauitatem ciborum pugno ne capiar, & quo-
tidianum bellum gero in ieiuniis, sæpius in
seruitutem redigens corpus meum. Hoc tu me

NOTA.

docuisti, vt quemadmodum medicamenta, sic
alimenta sumpturus accedam. Sed cùm salus
sit causa edendi & bibendi, adiungit se tam-
quam pedissequa periculosa incunditas, &
plerumque præire conatur, vt eius causa fiat
quod salutis causâ me facere vel dico, vel vo-
lo. His tentationibus quotidie conor resistere,
& inuoco dextram tuam ad salutem meam.
Tentationi namq; non aliud æquè præstò
remedium est quàm oratio, quæ thesauros
diuinos nobis aperit, quæ cæli scala est, quæ
facræ benedictionis aditus est, quâ vnâ cæ-
leste nobis lumen & diuina solatia inferun-
tur: quâ denique Augustinus in virum tan-
tum talemque, & omni affectu inordinato
liberum euasit.

CA.